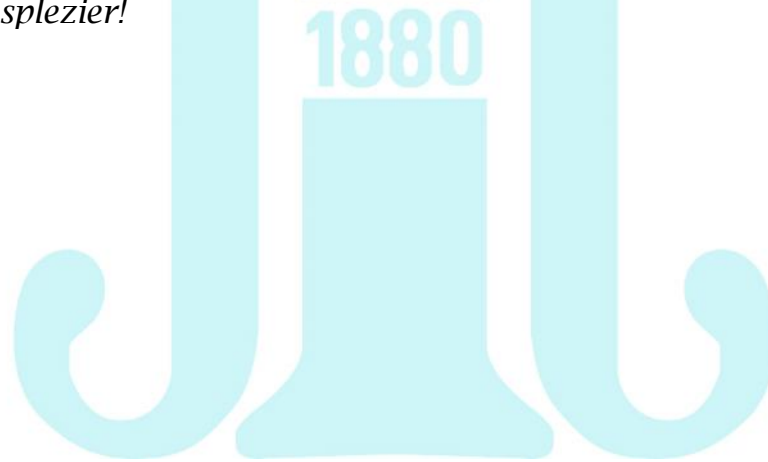

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DOOD MET DE KOGEL

Een komedie in twee delen

1880
door

Nand Bruynooghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2899

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DOOD MET DE KOGEL* op te voeren moet de naam van auteur *NAND BRUYNOOGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/220/006
ISBN 978-90-385-09396

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Nand Bruynooghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeel vuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren – Fig.)

ELKE VERHAEGEN : dochter van Gie Verhaegen; ± 20- 25 jaar

LEEN COCKQUYT: dienstmeid bij Verhaegen; ± 20 – 30 jaar

ELS DE VREESE: Kolonel bij het Leger; overste van Erik De Vilder en Dees Dockers; ± 30 jaar

GIE VERHAEGEN: directeur van de firma Verhaegen, producent van munitie; ± 50 jaar

PIETER DE POTTER: medevennoot van Verhaegen: het brein dat de zaak leidt; ± 25-30 jaar

DEES DECKERS: beroepssoldaat; naïef en dom; ex-verloofde van Elke; ± 25-30 jaar

ERIK DE VILDER: Korpscommandant van Dees en notoire vrouwenloper; ± 30-35 jaar

SOLDAAT MP (m/vr) die even de wacht optrekt

DECOR

Het decor is simultaan. Er wordt in drie ruimtes gespeeld, soms tegelijkertijd. Er zijn geen zijwanden, tussenmuren, deuren of ramen. Het podium is volledig open en vrij.

De EERSTE RUIMTE is een kamer van het appartement van Elke Verhaegen. In de tekst heet deze kamer de LINKERKAMER (zie ook tekening). Zij beslaat de helft van het podiumgedeelte achter het proscenium.

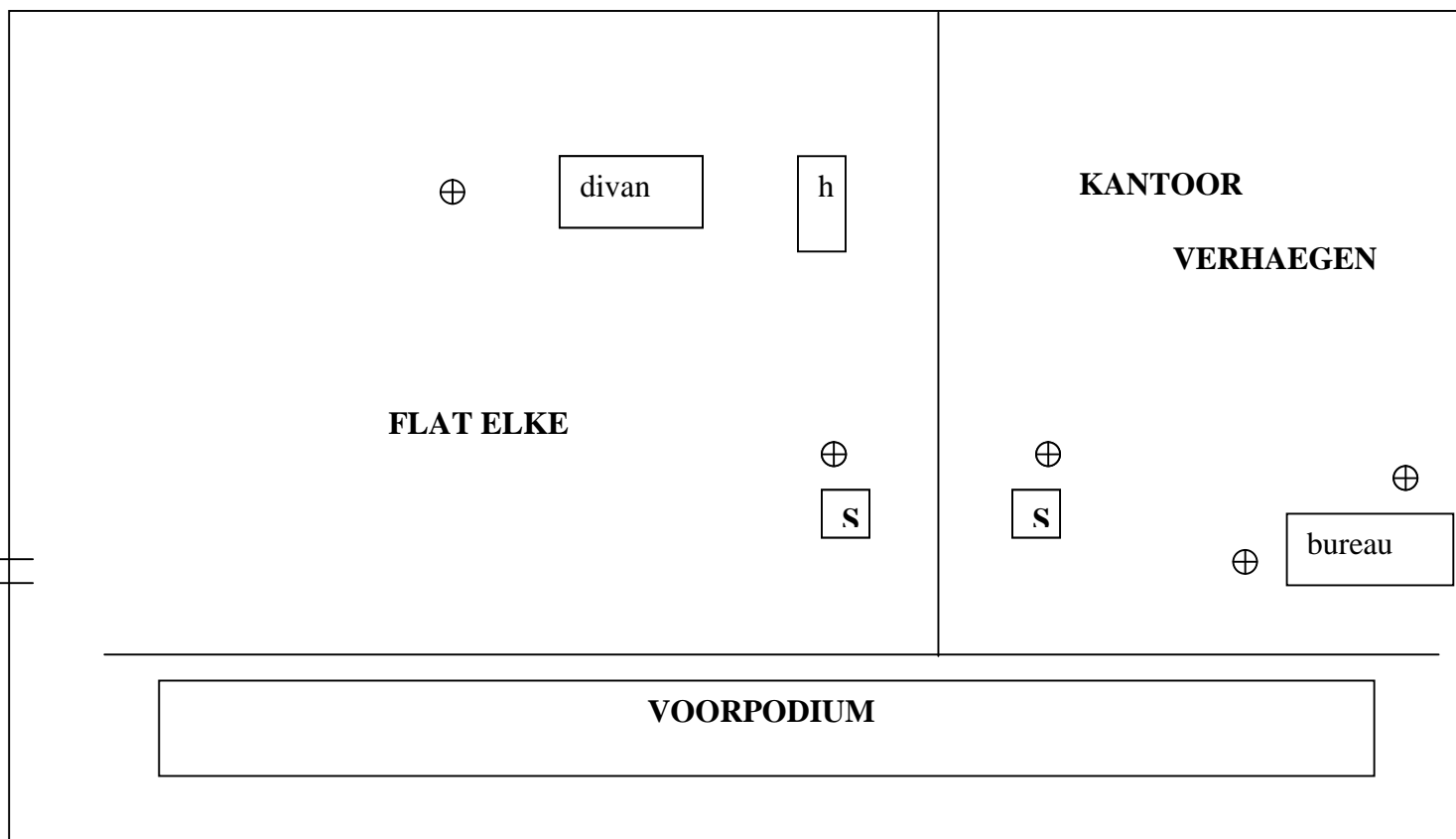
De TWEEDE RUIMTE is het kantoor van de firma Verhaegen, waar Pieter de Potter en Gie Verhaegen aan de werktafel werken; deze ruimte beslaat eveneens de helft van het podiumgedeelte achter het proscenium. In de tekst heet deze kamer de RECHTERKAMER;

Beide kamers zijn via een achterdoorgang te bereiken.

De DERDE RUIMTE is de (smalle) voorscène, een 'neutrale scène' die gebruikt wordt bij scènes die zich niet in de vorige twee ruimtes afspelen. In de tekst heet deze ruimte het VOORPODIUM;

Gezien er gewerkt wordt met alleen een paar zetstukken, stelt het decor geen problemen. Er zijn dus geen zijwanden of deuren nodig.

Deze drie ruimtes worden alleen gescheiden door de belichting (zie volgende bladzijde)

LEGENDE BIJ DE TEKENING:

S is een schaaktafeltje met schaakspel

= is een “deuropening” (zonder deur)

⊕ is een stoel

h is en halterrekje met handhalters voor bodybuilders/powertraining

Op het bureau van Verhaegen staan een laptop
 een intercomverbinding
 een telefoontoestel

In de kamer van Elke staat ook nog een cd-speler

BELICHTING

De speelruimte bestaat uit drie delen, die evenwel nooit tegelijkertijd worden gebruikt.

Het VOORPODIUM wordt enkel belicht als de lichten in beide kamers van de hoofdcène volledig gedimd zijn. Enkel het centrale deel van het voorpodium ontvangt volop licht; de zijkanten van dit voorpodium krijgen enkel wat ‘strooilicht’.

Telkens acteurs aan het woord zijn in een kamer (BUREAU VERHAEGEN of FLAT VAN ELKE) is de belichting daar volledig (verderop **100%** genoemd).

Veelal wordt dan in de andere kamer ook wel gespeeld, maar dan zonder woorden; in deze kamer met acteurs wiens handelingen we wel zien, maar niet horen, is de belichting dan “zwak” (**50%** genoemd.) Afhankelijk van de sterkte van de schijnwerpers kiest de lichtingenieur de juiste verhouding lichthoeveelheid in beide kamers. De acties in de ‘donkere kamer’ moeten in elk geval ook zichtbaar zijn. Het licht in beide kamers alterneert dus van 100 naar 50%. Er is maar één scène waarbij beide kamers tegelijkertijd 100% belicht zijn: een telefoongesprek van de ene naar de andere kamer, dat uiteraard simultaan verloopt.

Het is heel belangrijk dat de scènes die gespeeld worden in de ‘verduisterde kamer’ (50%) ook gerepeteerd worden: de handeling én de gesprekken gaan er eigenlijk gewoon verder, maar het publiek hoort de acteurs niet, omdat ‘wij’ (de kijkers) nu in een andere ruimte zitten.

In géén geval mogen de acteurs in de ‘duistere kamer’ bevriezen en de actie stilleggen.

Ook improviseren kan niet, want de “geluidloze woordenstroom” van de acteurs mag niet stilvallen, tenzij maar eventjes. Daarom is ervoor gezorgd dat de scènes met simultaan spel beperkt zijn in duur, door bv. de acteur in de ‘duistere kamer’ even de kamer te laten verlaten en nadien terug te keren. In dat geval moet de timing correct zijn.

Om duidelijk te maken welke scènes zich in welke zone van het decor afspelen – al of niet simultaan- en onder welke belichting werd achteraan in het script een overzichtschema opgenomen.

EERSTE DEEL

Scène 1

AANVANGSSITUATIE: de LINKERKAMER is nog niet belicht en leeg.

De RECHTERKAMER is 100% belicht.

(Gie Verhaegen komt de RECHTERKAMER binnen, stapt naar de schrijftafel, legt de krant met beursberichten erop, gaat zitten en leest aandachtig de beursberichten. Zijn vinger volgt de kolommen cijfers)

GIE : Verdomme! De koers van het koper is weer gestegen! Straks zijn de grondstoffen zo duur dat winst maken onmogelijk wordt.

(Elke op)

Ha! Dag Elke. Ik heb je geroepen om op je de ernst van de situatie te wijzen.

ELKE : Toch niks met de gezondheid?

GIE : Nee. Met de firma.

ELKE : Je weet dat zaken me niet erg interesseren, pa. Dat heb ik van mama.

GIE : Ik heb je al gevraagd om in mijn bijzijn niet over je moeder te praten. Ik heb gedaan wat ik kon om ervoor te zorgen dat je zo weinig mogelijk onder onze echtscheiding zou lijden.

ELKE : Financieel, ja. Maar emotioneel ...?

GIE : Elke, je bent geen puber meer. Het was de enige mogelijkheid om de zaak te redden toen je moeder haar deel uit de zaak terugtrok. Gelukkig heb ik op tijd een vennoot gevonden die niet alleen kapitaal, maar ook hersenen had.

ELKE : Ja, Pieter heeft de firma toen echt gered.

GIE : En toen niet alleen! Die kerel is zijn gewicht in goud waard. Kan jij je charme niet aanwenden om hem ook als schoonzoon de firma binnen te krijgen?

ELKE : Als je zo praat, begrijp ik waarom mama het niet meer bij jou kon uithouden. Je hebt geen gevoelens, pa.

GIE : In de zakenwereld zijn gevoelens ongewenst, Elke. Onthoud dat voor later. En dat betekent niet dat ik gevoelloos ben. Maar toen Ophelie mee ging opstappen met die pacifistenbende kon ik als leverancier van oorlogsmunitie niet doen alsof ik aan hun kant stond.

ELKE : Maar mama heeft jou daar toch geen schade mee berokkend?

GIE : Oh nee? Haar klik is gisteren weer maar eens gaan betogen voor het Ministerie van Landsverdediging. Tegen het leger, tegen de oorlog.

ELKE : En ik geef ze gelijk ook!

GIE : Wat? Jij ook ? De erfgename van een munitiebedrijf!

ELKE : Ja. Vrede is een zaak van iedereen. En niet enkel van regeringsleiders.

GIE : Juist. Maar oorlog is dat niet. Dat is een zaak van soldaten, legers, wapenhandelaars en munitiefabrikanten. Die bemoeials van pacifisten weten niet eens wat oorlog is!

ELKE : Gelukkig maar!

GIE : Maar door hun acties krijgt het leger en de oorlogsvoering een kwalijke reputatie. Dat is zoals met die anti-tabaklobby. Voor hun acties wist niemand dat roken schadelijk was. Nu weet iedereen dat. En gaan er nu minder mensen dood? Onzin! Maar ondertussen zijn de tabaksfabrikanten wel failliet. Een schande is het! Broodroof!

ELKE : Je snapt het niet, pa. Maar we gaan niet weer discussiëren tot we ruzie krijgen. Waarom heb je mij eigenlijk geroepen?

GIE : Ik wil je duidelijk maken dat de zaak er financieel heel slecht voor staat. Onder andere door die verdomde pacifistenklik die de militaire oefeningen willen beperken. Maar vooral omdat de economie als geheel niet in ons voordeel speelt. Ik had nog gehoopt dat de aanslagen in Londen en in Egypte de wapenverkoop zouden stimuleren, maar ...

ELKE : Hoe durf je!

GIE : Maar nee, niks daarvan. Ik vond het mijn plicht om je op de hoogte te brengen van deze toestand, want de firma is toch ook jouw toekomst.

ELKE : Denk je?

GIE : Financieel alleszins, of je dat nu wil of niet. Begrijp je dat?

ELKE : (*gelaten, spottend*) Ja, pa.

GIE : Goed dan. En denk ook eens aan Pieter.

ELKE : Dat doe ik elk minuutje van de dag. Maar hij blijkt nauwelijks interesse voor mij te hebben. Hij lijdt aan jouw ziekte. Het ZVA-syndroom.

GIE : Het ZVA?

ELKE : Zaken voor alles.

GIE : *(lachend)* Haha! Dat zou pas een goede schoonzoon zijn!

ELKE : *(wijst op het schaakbord)* Tussen haakjes, hoe zit het met onze schaakwedstrijd? Geef je nog niet op?

GIE : Opgeven? Tegen een beginneling als jij? Maar ik moet toegeven dat je op korte tijd veel vordering gemaakt hebt. Je bent slimmer dan ik dacht!

ELKE : Dank je. Maar nu moet ik echt gaan.

GIE : Goed dan. En valt het mee in het nieuwe appartementje?

ELKE : Prima! Alleen had ik liever wat verder van de firma gewoond.

GIE : Waarom?

ELKE : Dan zou ik er misschien niet voortdurend aan herinnerd worden dat mannen alleen maar aan schieten denken.

GIE : Haha! Je spreekt net als je moeder. *(kucht even verlegen)*

Goed dan. Als de firma je ooit nodig heeft, kunnen we op je rekenen, hé?

ELKE : In orde. Maar ik denk niet dat dat ooit zal gebeuren!

GIE : Je weet nooit. Oh ja, nu je hier bent, wil ik je ook eens kennis laten maken met het nieuwe huispersoneel. Ik heb een nieuwe huishoudster in dienst.

ELKE : Alweer?

GIE : Ja, maar deze is knapper. Verstandiger bedoel ik. Ik roep haar even *(in de intercom)* Leen, wil je even naar het bureau komen? Dat meisje werkt heel nauwgezet en is de verstandigste vrouw die ik ooit in huis heb gehaald.

ELKE : Je ... je bent toch niet verliefd?

GIE : Ik, op een meid? Zo stom ben ik nog niet!

(Leen op)

Hallo Leen. Elke, dit is Leen. Leen, dit is mijn dochter, Elke.

ELKE : Aangenaam, Leen.

LEEN : Aangenaam, juffrouw.

GIE : Als ze ooit eens de rommel bij jou moet komen opruimen, dan stuur ik haar wel.

ELKE : Ho, maar mijn flatje is zodanig klein dat ik zelf wel alles de baas kan.

Trouwens, met mijn nieuwe hobby ben ik niet meer zo veel thuis.

GIE : Ha? En dat is?

ELKE : Bodybuilding. *(tot Leen)* Zegt je dat iets? Ik zoek nog een trainingspartner.

LEEN : Ha ja? Ik had dat ook al altijd willen doen, maar ik durfde nooit alleen te gaan.

Dat is zo macho.

ELKE : Oh, dat valt best mee, weet je! Je leert er je mannetje staan. Ik zal je eens meenemen. Morgen, of wanneer het je past.

LEEN : Oh, graag! Ik heb een grote bewondering voor mensen die zichzelf elke dag afbeulen om sterk te worden. Ik zou ook wel wat meer 'power' willen, Girl Power! *(ze lacht; Elke ook)*

ELKE : Klinkt interessant. Maar nu moet ik echt gaan of mijn oefenschema raakt nooit af vandaag. *(tot Leen)* Je hoort nog van me! Dag pa! *(ze geeft hem een zoen).*
Dag Leen!

(Elke en Leen zijn nu af; Gie gaat weer de beursnoteringen bekijken; hij zucht nogmaals.)

GIE : Hm...de toekomst ziet er inderdaad somber uit. Hopelijk vindt Pieter een uitweg om het faillissement te voorkomen. *(Hij staat op, loopt naar het schaakbord en bekijkt de situatie.)* Vreemd dat Elke plots zo goed aan het spelen is. Als ik nu deze looper van hier... naar daar verplaats, dan... bedreig ik haar centrumpositie. *(Hij neemt het stuk in de hand en bestudeert de situatie.)* Maar...als zij dan haar paard van C5 naar E4 brengt, dan staan mijn toren en koningin gevorkt. Maar dat kan zij als beginneling onmogelijk doorzien. Ik waag het erop! *(Hij haalt zijn gsm boven en tikt zijn zet als sms in.)* Zo! Benieuwd of dochterlief dat maneuver doorziet! *(Hij keert terug naar zijn bureau.)* Maar nu weer business. *(Hij neemt een envelop, scheurt ze open en leest een stukje van de brief voor)* "Tot onze spijt moeten wij u melden dat de offerte van uw firma voor de oefenmunitie kaliber 7,62 millimeter is afgewezen. De economische

compensaties die uw bedrijf ons aanbiedt, blijken onvoldoende in vergelijking met die van andere firma's. Hoogachtend, Kolonel De Vreese, voor André Flahaut, Minister van Landsverdediging." (*vol minachting*) Economische compensaties, mijn voeten! Geen kat in Vlaanderen die dat nog ernstig neemt. Concurrent Mecar in zijn Wallonië zal hem wel meer persoonlijke voordelen geboden hebben! (*Hij werkt nu grommend verder aan zijn bureau.*)

(*Het licht dimt tot 'zwak'.*)

Scène 2

(*In de LINKERKAMER is ondertussen Elke binnengekomen; zij is gekleed in sportoutfit. Zij stapt op het halterrek toe, neemt twee handhalters in beide handen en begint te oefenen. Het licht staat daar'zwak'.)*

Vervolg scène 1

(*In de RECHTERKAMER drukt Gie op de intercom.*)

GIE : Pieter, kan je eens komen? (*Hij haalt een doosje bonbons uit zijn jaszak, haalt er een bonbon uit, stopt hem in zijn mond*) Ha! Lekker, zo'n nicotinebonbon. Nu roken niet meer sociaal aanvaard is, moet een mens iets anders ongezonds doen om aan de stress van het bedrijfsleven te ontkomen.

(*Pieter op*)

Ha, Pieter! Heb je al nieuws? En hopelijk goed nieuws!

PIETER : Jawel, mijnheer Verhaegen.

GIE : Stop alstublieft met dat gemijnheer! 't Is Gie, akkoord? Als je nog een keer 'mijnheer' tegen mij zegt, zet ik je uit de firma! (*lacht luid*) En dan is de zaak helemaal failliet!

PIETER : Ik denk wel dat er nog een kans op redding is.

GIE : Ik ben blij dat te horen! Jij bent niet alleen mijn vennoot, maar ook het brein van de firma. Waar stond ik zonder jouw scherpe inzicht? 't Is alleen maar jammer dat een genie zoals jij emotioneel niet zo sterk is.

PIETER : Wat bedoel je?

GIE : Ik bedoel in de liefde. Anders had je al lang Elke... Maar soit. Is er al verder nieuws van het leger?

PIETER : a. Ik heb al mijn contacten geraadpleegd. Er is goed nieuws.

GIE : Ha! Laat maar horen.

PIETER : Wel, binnenkort houdt het korps zijn grote manoeuvres. En dan wordt er een grote schietoefening gehouden voor alle kleine wapens, van 7,62 tot 9 millimeter, iets wat volledig binnen ons productiebereik ligt;

GIE : Ja, maar er zijn wel andere kapers op de kust! Hier! *(Hij zwaait met de brief)* Het leger heeft onze offerte afgewezen!

PIETER : Maar alles is nog niet verloren. Ik heb al een strijdplan uitgewerkt.

GIE : Van jou verwacht ik niets anders, Pieter!

PIETER : De man die het eskadron leidt dat onze munitie verschieft, is commandant Eric De Vilder, die bij intimi bekend staat als iemand die graag een biertje drinkt ...

GIE : Zoals de meeste beroepssoldaten...

PIETER : ... maar die vooral berucht is als een onverbeterlijke rokkenjager. Hij valt op vrouwelijk schoon...en minder schoon. Hij is trouwens de hoogstgeplaatste vrijgezel in het leger.

GIE : O ja?

PIETER : Ja, hij woont op het veertiende, in de buurt van het park! *(lacht om zijn eigen grapje)*

GIE : *(gemaakte lach)* Ha-ha-ha...!Dat is een oude, Pieter. Maar hoe kan zoiets onze positie beïnvloeden?

PIETER : Wel, als we hem op zijn zwakke plek konden pakken...

GIE : Hoe gaat je dat aanpakken?

PIETER : Wel, ik dacht zo... je dochter Elke is iemand waar hij van zal watertanden. Ik dacht dat ... als je eventueel daartoe bereid zou zijn, haar in te schakelen...

GIE : Dat zal je haar zelf moeten vragen!

PIETER : Zoals ik haar ken, zal dat wel geen probleem zijn. Als ik haar in mijn

strategisch plan kan inschakelen, dan maken we zeker een serieuze kans om dat proefcontract in de wacht te slepen.

GIE : Voor mij is alles toegestaan, als Elke maar geen gevaar loopt.

PIETER : Prachtig. Ik zal haar wel overtuigen.

GIE : Dat zal niet eens nodig zijn. Elke houdt van avontuur. Maar wil je dat zelf wel? Je weet hoe gek Elke op jou is.

PIETER : Ja, maar ik ...

GIE : Jouw intellectuele capaciteiten hebben haar volledig ingepalmd. En ik geef toe, als ik een schoonzoon zou kunnen kiezen... Ik zou niet lang moeten nadenken.

PIETER : Bedankt, maar ik houd het nu weer liever zakelijk. Dus... ik mag Elke in contact brengen met die commandant De Vilder?

GIE : Je doet maar wat je het beste voor de firma vindt. Ik geef je volledig carte blanche, zelfs voor illegale trucs. Als ze maar niet bekend raken!

PIETER : Ja, het doel heiligt de middelen. Machiavelli.

GIE : Pardon?

PIETER : Dat is ...Och, laat maar.

Vervolg scène 2

(Ondertussen heeft Elke in de LINKERKAMER haar gsm bekeken; ze loopt naar het schaakbord, en stuntelend zet ze de zet op het bord. Ze bekijkt de situatie en loopt dan schouderophalend weg. Ze zet daarna haar bodybuilding oefeningen verder; af en toe drinkt ze aan haar blikje).

Vervolg scène 1

GIE : Ga Elke zelf maar om haar medewerking vragen. Ze zal blij zijn je nog eens te zien. Echt, ze heeft de mond en het hart vol van jou. Als ik je een tip mag geven: waag toch eens je kans bij haar! Ze heeft al genoeg nietsnutten opgescharreld. Ga maar eens goed uit de bol met haar! Je hebt mijn volle toestemming.

PIETER : *(Niet van harte)* Bedankt, mijnhe ... pardon, Gie!

(Pieter gaat AF; Gie blijft verder werken op de laptop; leest de krant, loopt naar het schaakbord, enz. Hij blijft aan het 'werk'. Het licht dimt daar nu tot 50%. In de kamer van Elke springt het licht nu op 100%.

Scène 2

(Pieter komt nu aan bij Elkes flat; hij staat bij de deur. Hij is nog net zichtbaar voor het publiek, niet voor Elke. Zij is nu volop bezig met haar oefeningen, ze verhoogt het tempo. Ritmisch kreunt en steunt ze mee. Haar gekreun wordt steeds vlugger en luider; Pieter staat voor haar 'deur' maar ziet haar niet. Hij twijfelt of hij aanbelt.)

PIETER : Ho! Ze is blijkbaar niet alleen. En ze is druk bezig....

(Hij belt aan. We horen de zoemer. Elke maakt open en laat Pieter binnen.)

ELKE : *(blij verrast)*: Pieter! Kom binnen! *(ze valt hem om de hals en geeft hem een zoen; hij weert haar wat onwennig af)* Ah, je bent zo een knapperd! *(ze kust hem.)*

PIETER : Ik stoor toch niet? Ik dacht dat er iemand was...*(Hij loopt door naar de schaaktafel en ontleedt het spel)*

ELKE : Vind je dat spel echt interessanter dan ik?

PIETER : Ik doe het voor jou. Om je prestige bij je pa verbeteren. Hm, zwak is dat! Voilà: paard C5 naar E4. En je hebt kwaliteitswinst; we staan er goed voor!

ELKE : *(vol bewondering)* Hoe jij dat zo op slag ziet! En dat mijn vader dat nog niet door heeft! *(ze vleit zich tegen hem aan)* Jij bent echt een genie. *(ze sleurt hem nu bijna mee naar de divan. Ze trekt hem neer, maar ze morst daarbij wat drank uit haar blik op zijn kruis)* Oei! Pardon! Wacht, ik zal je direct weer droog maken. *(ze haalt een papieren zakdoekje en begint Pieter droog te deppen)* Ik haal beter de haardroger! *(Pieter trekt zich echter weg en springt recht)*

PIETER : Nee, laat maar! Ik kom later wel eens terug! Als ik droog ben!

ELKE : Jij bent altijd droog!

(Pieter af; hij loopt ondertussen door de “deur” naar buiten, verdwijnt uit het gezicht en verschijnt een ogenblik later (via de achterdoorgang) in de RECHTERKAMER, waar Gie nog steeds ‘ijverig’ zit te werken. Elke stapt boos naar het schaakspel, gooit een stuk neer.)

Stom spel! (ze gooit zich daarna kwaad op de divan neer en ligt te grienen. Ze opent een tweede blikje drank en zet het dan naast de divan op de grond. Het licht in haar kamer dimt weer tot “zwak”.)

Scène 3

(Na een ogenblik komt Pieter weer aan in de RECHTERKAMER. Hij komt binnen. Het licht wordt daar nu 100%. Net als Pieter binnenkomt, wil Gie buitengaan. Gie bekijkt Pieter; bemerkt zijn kruis.)

GIE : Ja, jij hebt er ook geen gras op laten groeien! Ik heb je wat onderschat!

PIETER : Nee, nee. Elke is wat onvoorzichtig geweest.

GIE : Ah, eindelijk!

PIETER : Nee, je begrijpt het verkeerd. Ach, laat maar.

GIE : Ik moet nu even een ogenblikje weg. Dringend. Ja, het zakenleven is hard soms.

Wil jij ondertussen de correspondentie verder doornemen?

PIETER : Goed.

GIE : En laat dat strijdplan voor de manoeuvres van het leger niet koud worden. Er hangt te veel van af. We moeten dat contract hebben! *(af)*

(Pieter neemt zijn plaats aan het bureau nu is en werkt in stilte verder (opent brieven, etc.). Het licht dimt tot “zwak”)

Scène 4

(Bij de LINKERKAMER verschijnt nu Dees Dockers, in militair uniform; Hij 'belt' aan. Elke springt op; ze denkt dat Pieter terug is, 'opent' de deur en valt Dees enthousiast om de hals. Het licht springt weer op 100%.)

ELKE : Ik wist dat ... *(merkt de vergissing)*. Dees?*(stuurs)* Wat kom jij hier doen?

DEES : *(hij neemt haar bij de schouders)* Jouw brief heeft mij volledig verrast.

ELKE : Brief? Welke brief? Ik heb in jaren geen brief meer geschreven, naar niemand.
Laat staan naar jou!

DEES : Hoezo? En wat is dit dan? *(hij haalt de brief boven en leest een stukje voor)* "Ik wil je dringend spreken, ondanks onze breuk. Ik ben zwanger."

ELKE : Wat? Zwanger? Ik? *(zij trekt de brief uit zijn hand)* Wie heeft me dat gelapt?
(zij bedoelt de brief)

DEES : Ik. *(hij bedoelt haar toestand)* Anders zou je MIJ toch niet aanschrijven.. Maar wees gerust, ik laat je niet in de steek.

ELKE : Dit moeten we eens uitpraten *(neemt hem mee naar de divan)* Luister, Dees. Ik heb die brief niet geschreven en ik ben niet zwanger. Ik was een tijdje verliefd op jou en we zijn drie maanden samen geweest. Maar dat was kalverliefde. Niet meer dan dat.

DEES : *(spottend)* Bedankt!

ELKE : Je moet beseffen dat wij niet bij elkaar passen. Het is over en uit. Trouwens, mijn vader zou onze relatie nooit aanvaarden.

DEES : Hij heeft me nooit kunnen luchten. Ik was te min.

Vervolg scène 3

(Ondertussen, terwijl Elke met Dees aan het praten is, is in de RECHTERKAMER Pieter nog steeds aan het werken aan zijn bureau. Het licht is daar nog steeds "zwak. Hij neemt de telefoon en telefoneert (naar commandant De Vilder). Wij horen zijn gesprek niet, maar hij praat "zonder geluid". Na de telefoon wrijft hij zich in de handen. Hij drukt op de intercom,

zegt iets en loopt dan op het schaakspel toe en bestudeert er de situatie. Na een tijdje komt Leen op; ze heeft een dossier in de hand en overhandigt het aan Pieter. Hij pakt haar vast en kust haar hartstochtelijk. Leen heeft moeite om hem af te houden; uiteindelijk schudt zij hem af. Leen af. Daarna gaat Pieter weer naar het schaakspel en ontleeft er opnieuw de situatie.)

Vervolg scène 4

(In de LINKERKAMER loopt het gesprek tussen Dees en Elke inmiddels gewoon verder.)

ELKE : Maar je bent ook maar een gewone soldaat! Ik kan veel hogere pieten strikken! Trouwens, moet je niet bij je eenheid zijn? Of heb je verlof?

DEES : Nee! Ik riskeer een zware sanctie als mijn afwezigheid vastgesteld wordt want we zitten volop in de voorbereiding van de manoeuvres. Maar ik wil vrouw en kind niet in de steek laten.

ELKE : Dees, ik ben je vrouw niet, nog lang niet. En ik ben niet zwanger!

DEES : Maar het zou toch kunnen...

ELKE : Van die ene keer zeker?

DEES : Wel ja, één keer is genoeg!. Ik bedoel om zwanger te zijn. Trouwens, na onze vrijpartij zei je me dat je nog nooit iemand zo wild te keer had zien gaan. Ik was nog erger dan een beest, zei je. Maar ik kan me dat echt niet meer herinneren. Ik was precies ...in trance. Dat heb ik echt nog nooit met iemand anders meegemaakt.

ELKE : Mannen hebben een zeer selectief geheugen!

DEES : Maar daarna had ik wel vreselijke koppijn, dat herinner ik me nog. En daarna was het uit tussen ons. En nu dus zitten wij met een probleem.

ELKE : Voor de laatste keer, Dees: er IS geen probleem. Ik ben niet in verwachting. Hier, voel zelf maar. (hij legt zijn hand op haar buik) En als het van die keer was geweest, dan was ik al drie maand ver. Ben je nu overtuigd?

DEES : Niet helemaal. In dat stadium voel je dat niet altijd. Ik toch niet.

ELKE : Ik zou toch eens willen weten wie je deze leugens opgestuurd heeft.

(Nu gaat de gsm van Dees; hij luistert)

DEES : Ja? Ha, Mark! Wat? ... Nee toch! Ja, ik kom. Maar het is dan toch te laat. Bedankt voor je seintje! *(stopt gsm weg; weer tot Elke)* In de kazerne hebben ze mijn afwezigheid al opgemerkt. Commandant De Vilder zal niet mals zijn. Dat is pas een beest!

ELKE : Klinkt interessant!

(Terwijl deze scène bezig is, zien we hoe een man in legeruniform op de 'deur' van Elkes flat toe stapt. Hij 'belt' aan en Elke opent. Voor haar staat Eric De Vilder).

ELKE : Ja?

ERIK : Excuseer juffrouw, ben ik hier bij Elke Verhaegen?

ELKE : Ja. En wie bent u?

ERIK : Korpscommandant Eric De Vilder. Iemand heeft daarnet mijn dienst opgebeld. Ik moest zeer dringend hier naar toe komen, voor een afspraak met juffrouw Verhaegen.

ELKE : *(verbaasd)*: Hoezo? Ik weet nergens van!

ERIK : *(haar bemonsterend)* Dat doet er al niet meer toe. Ik zie dat deze afspraak me best zal bevallen!

(Elke en Erik stappen nu binnen; bij het horen van de stem van Erik is Dees zich gaan verstoppen achter de divan.)

ERIK : Leuk optrekje heb je hier!

(Erik stapt op de divan toe; Dees kan zich enkel onzichtbaar maken door vlug net achter Erik te gaan staan; telkens Erik een stap verzet, stapt Dees achter zijn rug mee. Erik merkt daar niets van. Elke ziet dat komische gebeuren en lacht af en toe spontaan. Als Erik al stappend bij de deur gekomen is, 'springt'

